

Trubaduren

Jag spelar på min luta
på denna sjaskiga tavern.
Och om du ber mig sluta
så bara glöm det bäste herrn.
För jag är satt att spela
varenda dag i denna sal.
Min ton får aldrig fela
och jag har faktiskt inget val.

För bröd och vin och pengar
så kan jag spela vad du vill,
en sång om höga ängar
och allt du längtar till.
Och vill du bara skråla
så har jag sång för fest och glam.
Men om jag lustigt måla
så kanske sorgen bryter fram.

Då skall du säkert märka
det döljs en sorg i varje skratt,
ett sår som vet att värka
och gör din dag till mörka natt.
Men ta det inte illa
jag talar här på detta vis,
förlåt att jag försnilla
en stund vid herrens goda spis.

Jag ville blott förklara
det går ett moll på varje dur
och själv är jag ju bara
en ensam fattig trubadur,
som sitter med min luta
på denna sjaskiga tavern,
och snart så måst jag sluta
och sedan går du, bäste herrn.